



**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

disputatio tamē Barto. quē post plures sequitur
Alciadem uoluit esse, stante ergo difficultate in casu
nostro magnas aquarū inundationes, quā fuerūt
dicitur quēquēno, dicti hoīes insē dicuntur excu-
sati quā inundationes aquarū iustū causant impe-
duntur ut in l. si ager. & ibi Barto. ff. quibus modis
visus amittatur. hī per legistās in l. i. C. de iur.
empht. & plenius per Abb. in c. potuit in ult. col. de
loca in finalibus uerbis. & ibi Ioan. de Imo. in 2. l. col.
Alex. in consil. 112. in 1. uoluit. l. si in uenditione. §. si ff.
de per. & commo. rei uend. l. interdū. §. quod ex nau-
fragio. & ibi Bart. & alij. ff. de acquir. possessio.
Non obstat textum argumētum, quod non sufficit ser-
uare formā in alienatione rei ecclesiā, nisi etiā fiat ex
causa iusta, & legitima, uel in euidētē utilitatē ec-
clesiā. de cū exceptione. cum similib. quia primo
responsetur, quod in casu nostro facta fuit etiā ex causa iu-
sta, & legitima expressa in literis, & in instrumētō cō-
cessionis, uidelicet propter euidētē maiore utilitatē
ecclesiā. Et quamuis forte illa causa expressa uera in
se non sit, si non fuerit, tamen propter hoc concessio
non dicitur nulla, ut concludunt doctores cō-
muniter in dicto c. nulli. & ita saluari potest glo. in di-
cta summa in finalibus uerbis. & in dicto cap. sine excep-
tione. 12. q. 2. & facit id, quod habetur in cap. i. extra
de appellatō. & in c. i. & in cap. non solum, in fine, de
appellatō. ubi ante diffinitiuam sententiam ab inter-
dicto quoniam appellari non potest, nisi appelletur ex
pressa causa iusta, & legitima: sufficit tamen expressio
causae legitime ad hoc, ut appellatio ualeat, quamuis
causa in uera non sit, capit. ut debitis, cum alijs iuri-
bus praelegatis, cod. tit. Secundo respondeo, quod in ca-
su nostro non solum fuit expressa legitima causa, sed
etiā illa fuit in se uera, quoniam uerē facta fuit con-
cessio in euidētē, & meliorem ecclesiā utilitatē, ut
supra ostēdēt. ¶ Non obstat penultimū fundamētū,
nam, dum dicebatur, quod in casu nostro salte aduersus
telum noui concessione ecclesiā debet restitui in integ-
rum propter euidētē ipsius lesione, cum prius sibi
solueretur quinta, nunc uerō per hanc cōcessionem
solueretur decima. Nam respondetur ex ijs, quae supra di-
cta sunt, quod ex huiusmodi noua concessione ecclesiā
non fit lesa, nec in aliquo decepta, immo eius condi-
tio fuit redita melior in quantitate, nam & si decima
dicebatur minor in quota, potest tamē esse maior
in genere, & hoc ultimum debet esse in cōsideratione,
qualiter sit hoc possit esse, & sit etiā in casu nostro, su-
pra declarati sunt, & ideo nō est etiā danda restitutio
in integrum. d. c. cum ibi not. de restit. in integrum.
¶ Vltimo non obstat id, quod postremo loco diceba-
tur, quod plus offerenti danda est res ecclesiā. d. c. ad
aures, & hoc ius porrectum cum similibus. quia
hoc est peritum, quando plus offerretur tēpore, quo
fieret alienatio, secus si post factā alienationē rei ec-
clesiā ex iusta causa, & seruata forma alius ueniret, &
plus offerret, nam huiusmodi oblatio nō esset in con-
sideratione, cū a principio ualuisse alienatio, ut est de
mente glo. in uerbo tunc in dicto cap. ad aures. argu-
mētō collecti de emptio. & uēdit. & c. dudum. il. pri-
mo de electi. Præterea illa forma, quod plus offerenti de-
betur ecclesiā, fuit introducta à iure ciuili. d. authen.
hoc ius. C. de sacrosan. eccle. quod ius per Gratianū
in corporum fuit sub 10. q. 2. in §. hoc ius. Sed tamē
ob hoc non censetur prouisio canonica, quia Gratia-
nus non habuit auctoritatem condendi canones, &
facienti, quod iura ciuilia sint iura canonica, ad tradi-
tam per communē Antonium, Ioan. Andr. Abba. & Mo-
derat. in cap. de re scriptis. Et quamuis illa forma ef-
ferat multum utilis ecclesijs, ut in dictis iuribus, & de se
patet, tamē ea non est seruanda in alienationibus rei

ecclesiā, sed solum illa iuris canonici, de qua in d. c.
sine exceptione, & in d. c. tua nuper, ita uolunt, & con-
cludunt Ioan. Andr. do. Anto. & Abb. in dicto cap. nul-
li, & not. in c. i. de rebus ecclesiā. non alienan. in 6. Ex
prædictis ergo omnibus manifestē constat, concessio
nem posteriorem factam dictae communitati de iure
ualidam esse, & seruandam fore, non obstantibus ijs,
quae in contrarium adducuntur. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Concessio in emphyteosim de re ecclesiā facta sine iusta causa, &
sine decreto, uel cum decreto ex falsa causa interposito, est ip-
so iure nulla, dominium utile in emphyteosim transferre non
potest.
- 2 Ex contractu nullo possessio quidē, sed non dominium trasfertur.
- 3 Decretum interpositum à iudice delegato, non seruata forma com-
missionis, est nullum.
- 4 Relatio à duobus ex tribus assumptis facta non citato tertio, uel
eo non praesente, est ipso iure nulla, nec tunc maiori parti est
standum.
Et in quibus, & quomodo hoc procedat, nu. 18.
- 5 Alienatione rei ecclesiā facta non seruata forma constitutionis
Pauli Veneti secundi, is, qui rem sic habuit, ad illam liberē vna
cum fructibus, & melioramentis ecclesiā restituendam est con-
demnandus.
Et quando hoc uerum sit, num. 34.
- 6 Liberē restituere quid importet.
- 7 Notarij scripturae ad hoc, ut de actis coram iudice factis credatur,
quid requiratur.
- 8 Notarius de commissione sibi facta, aut de electione sui ipsius ro-
gatus esse non potest, nec illi creditur.
Contra de stylo, ac etiam in ijs, quae sunt de iurisdictione volunta-
ria, nu. 37. & 38.
- 9 Relatio ab assumptis, seu peritis facta potest ex dictis aliorum pe-
ritiorum reuocari, & reprobari.
Et quid ad hoc requiratur num. 28.
- 10 Testibus maiorem auctoritatem habentibus, ditionibus, & nobi-
lioribus in dubio est standum.
Quod limitatur num. 39.
- 11 Ecclesiā aduersus concessionem in emphyteosim factam ob enor-
mem, & magnam ipsius lesionem debet in integrum restitui.
- 12 Restitutionis in integrum aduersus concessionem, siue alienationē
rei ecclesiā petendo tempus futuro prelato, & successori quan-
do currere incipiat.
- 13 Ecclesiā res in quibusdam casibus à iure specificatis, & inter alios
ob euidētem ecclesiā utilitatē cum solemnitate à iure requi-
sita potest alienari.
- 14 Ecclesiā res steriles, & minus utiles potest in emphyteosim etiam
perpetuam, ut ad heredes quoque extraneos transcat, ad melio-
randum cum solemnitate tamen à iure requisita concedi.
- 15 Et ea ad culturam redacta, & fertilis effecta opera, & impensa
emphyteotae non potest per prelatus auferrī, nec pensio auge-
ri, nec aliud onus ipsi emphyteotae imponi.
- 16 Ecclesiā res concedi solita in emphyteosim absque alia solemnitate
de nouo à prelato rectē alteri concedi potest.
- 17 Et solita concedi dicitur, quando semel sic fuisse concessa.
- 18 Duorum ex tribus electis actus factus, absente tertio, & non cita-
to, quando ualeat, & quando non.
- 19 Testium maioris partis dicto statum, quando plures ad aliquid pro-
bandum fuerint assumpti, etiam si alij non fuerint vocati, uel
non deposuerint.
- 20 Testes secreti, & separatim ab alijs, & à partibus sunt exami-
nandi.
- 21 Assumpti à iudicibus pro eorum informatione sunt ad instar te-
stium, & non iudicum.
Neque arbitrorum, num. 23.
- 22 Delegatus inferioris non potest alios subdelegare.
- 23 Arbitri quicunque, de consensu ambarum partium eliguntur.
- 24 Solemnitas extrinseca ex diuturnitate temporis etiam decem an-
norum praesumitur.

- 25 Periti assumpti dicuntur potius testes, quam indices, seu arbitri, & de illis, ut de testibus magis est indicandum, quam ut de indicibus, vel de arbitris.
- 26 Pro sententia, & decreto iudicis in dubio est presumendum.
- 27 Index super non deductis, & non petitis in libello indicare non potest, etiam si per viam exceptionis, & replicationis deducta in iudicio essent.
- 28 Peritorum relatio ad hoc, ut possit per relationem aliorum reuocari, quid requiritur.
- 29 Probatio, quæ ex dispositione legis debet fieri à testibus fide dignis, & omni exceptione maioribus ad hoc, ut talis facta dici possit, quid requiritur.
- 30 Relatio facienda ab assumptis ad probandum aliquid pro informatione iudicis an citationem aliquorum requirat. Et qualis citatio sufficiat.
- 31 Probatio pro informatione iudicis fieri potest absq; alicuius citatione, & iuris ordine non seruato.
- 32 Arbitrorum maioris partis sententia non flari eo casu, quo oēs nō sint presentes, vel saltem fuerint citati, quomodo intelligatur.
- 33 Arbitrorum electio, & compromissum non habet effectum, nisi arbitri compromissum, seu arbitrium in se receperint.
- 34 Constitutio penalit, & odiosa non debet extendi.
- 35 Melioramenta facta in re non restituit, nec perdit ille, qui est in bona fide, quæ ratione tituli presumitur.
- 36 Etiam in re ecclesiæ restituenda ob illius lesionem, vel aliter.
- 37 Ecclesia est auerix, & ultrix iniuriæ, nec debet pati aliquid iniuriam alteri fieri, nec ei licet in suis contractibus alium etiam re ipsa decipere.
- 39 Testium peritia, & qualitas, quando tractatur de informando iudicem, potius attenditur, quam nobilitas, & dignitas.
- 40 Rei uendicatione agens præsupponit nullum dominum penes reū conuentum esse, & concessionem illi factā fuisse nullam, et propterea in eo iudicio restitutionē in integrum petere nō potest.
- 41 Restitutio in integrum aduersus contractum petita præsupponit contractum valere.

E P I T O M E.

CONCESSIO in emphyteosim de re ecclesiæ sterili, & minus utili facta, ut ecclesia maiorem ex illa utilitatem consequeretur, ualet, & ex ipsa causa, & cum causæ cognitione, & cum decreto facta dicitur, si iudices super hoc delegati, habita informatione, & relatione à pluribus peritis ad hoc assumptis, & electis, vel eorum maiori parte, alijs etiam non presentibus, neq; citatis, & nō referentibus, ita esse cognouerunt, & declarauerūt, suumq; decretum interposuerunt.

Nec per alios postea in contrarium examinatos, nullum dici potuisse, hic demonstratur.

CONSILIVM LXXXIX.

MIso puncto mihi exhibito, totoq; processu causæ facto super libello corā domino vicario curiæ episcopalis Mutinæ per dominum Ioānem Iacobum ecclesiæ sancti Leonardi modernū priore porrecto contra Petrum olim Andream de Matijs super quadam petia terræ, ut asseritur, spectate ad prioratum dictæ ecclesiæ, & per dictum Petrum tenta, ac possessa. Videtur primo assequi dicendum, quod ex deductis in causā sit ad fauorem dicti Prioris agentis pronuntiandum per plura, quæ in iure arguunt, concessionem in emphyteosim factam per antiquum Priorem cuidam Andream de Monticulis auctori dicti Petri nullam, & inualidam esse, in primis, quia ꝑ cum in alienatione, seu concessione in emphyteosim de re ecclesiæ requiratur iusta causa, & solēnnitas à iure requisita cum decreto, & causæ cognitione superioris, ut in c. i. de rebus eccle. nō alienan. in 6. ibiq; glo. & doct. c. nulli. ibiq; cōmuniter canoniste, extra eod. tit. glo. & Abb. in c. i. de restit. in integrum. & in summa, & in c. sine exceptione 12. q. 2. & in hoc casu decretū superioris, hoc est illorū,

quibus causa fuerat cōmissa, super quo cōstitutā fundata, nullum fuerit, quæ ex falsā, & non iusta fuit interpositū, iuxta ea, quæ habentur in c. Freder. in cons. 137. & Fel. in c. ecclesiā sancti in 7. col. de constit. per legistas in l. bonorum admitti. l. cum uerō. S. subuentū. ff. de fidei iur. per Barto. & alios in l. iuste possidet. ff. de acq. res. sequitur, quod talis alienatio, seu concessio sine iusta causa, & sine decreto facta ipsa non fuit. Et ideo ex illa dominiū utile in ipsum non assertum emphyteotam, & consequenter Petrum causam ab ipso Andream in effectu non transferri non potuit, quoniam ꝑ ex contrarium quauis possessio transferri possit, ut tantū. l. i. S. si iur. ff. de acq. posses. l. quemadmodum. C. de agro. & censu. lib. 1. Quod autem dicitur, & maioris utilitatis, quæ de iure dicitur, facta causa, ut in c. ut super. in fin. de reb. eccle. & glo. in dicta summa. 12. quaest. 1. super quod fuit decretum superioris, & sic concessio in emphyteosim ab antiquo priore facta, nulla fuerit, non constituit ipsi iudicibus delegatis, quæ facta alienationis, & concessionis huiusmodi per mandata, & consequenter ꝑ concessio ab antiqua causa processerit, & sic nulla fuerit, ꝑ monstratur, nā per Reuerendissimū D. Legat. Gubernatorem Bononię legati de latere potest habentem causā alienationis, & concessionis modi dno Præposito Sancti Luca, & domini Cortesio canonico Mutinensi cōmissa fuit, & formā in literis, seu in constitutione Pauli Imperatoris secūdi positā procederent, atq; cognoscere, & deliberare ut cautē, ac diligēter causas in litteris explicantes expressas attenderent, illasq; sollemnarent, & discuterent, ac testes, & probationum rationū ueritate reciperent, & illa forma seruarent, & de oībus in supplicatione dicti Andream sitis, ac narratis se informarent, & si illa uiderent, decretum suum interponerent, ac licet cedendi in emphyteosim dicto Priori sancti Leonardi darent. ꝑ Unde cū forma in litteris cōmissa per ipsos delegatos seruata non fuerit, quare sollicitē causas in supplicatione expressas nonauerunt, nec de illis se diligēter informauerunt, decretum ab eis interpositū nullum fuit, quoniam delegati à uerbis, & forma litterarū cōmissionis parere nō debeant. c. cū dilecti. de rescrip. & l. si cum glo. ff. de arbit. ꝑ Præterea ipsi iudices, quibus cognitio causæ cōmissa fuit, per informationem tres uiros elegerunt, qui dictam causam, & in emphyteosim concessam deberent cognoscere, ac considerare, illamq; estimare, & an concessio in emphyteosim perperam ad tempus in euidentem dicti prioratus daret. Et horum trium duo tantum, tertio autem nō uocato, retulerūt ipsi dominis delegatis, & cōditionē dictæ rei, & p̄cessionē fieri possit in utilitatem ecclesiæ tēdere, ad quā relationem dicti ij etiā, quorū interesse poterat, nō fuerunt, ergo ꝑ relatio illorū nihil ualuit, & ipso iure fuit. l. duo ex tribus. cum ibi notatis per Barto. & alios. ff. de re iud. c. fin. de arbit. in 6. ubi notum moneri, seu citari debet, & est bonis moribus absentia tertij non citati, nec moniti obediens, plus presentia, & contradictio, ut ibi per glo. id, quod uoluit Ioan. Andre. in c. quoniam coram probatio. ibiq; Anto. Abb. & alij, & Alen. in filio 92. cum sequenti in 7. volumi. & ratio est,

affiguntur in d. l. si in tres. & ind. c. si. ¶ Tercio quan-
do conuenit alienationem rei ecclesie fieri, prædicta
forma non seruata, ultra penam excommunicationis
illæ, quæ rem habuit, condemnandus est ad eam ec-
clesiam, cuius reus restituendum unā cū fructibus, ut habe-
tur in dicta constitutione Pauli Veneti Papæ secundi:
ergo Petrus in casu nostro ad rei restitutionē unā cū
fructibus, & melioramentis est cōdemnandus, quā si uer-
bum illud importat, hoc est absq; solutione aliqua,
aut restituta per And. Si culum in c. 2. de rebus eccle. nō
alien. & ibi doc. & in c. 1. vbi Philip. 10. & Domin. de
Santo Gem. de regular. in 6. ¶ Quarto q̄ forma lu-
cratæ non fuerit obseruata, constat, nam legitimē,
& plenē non constat de assumptione, informatione,
& relatione aliqua: licet enim quidam notarius fue-
rit de illis rogatus, seu illa scripserit, tamē eius scriptu-
ra non est p̄na fides adhibenda, quoniam ¶ ad hoc,
ut scriptura notarij de actis coram iudice factis fides
adhibetur, requiritur, q̄ notarius ad hoc fuerit depu-
tatus, atque electus, ut in c. quoniam contra. de proba-
tio. Et si dicatur, q̄ in actis, & in processu de electio-
ne notarij, & commissione sibi à iudice facta constat
per eundem notarium, eiusq; scripturam, respon-
detur, q̄ de hac electione, & commissione sibi facta
iple rogatus esse non potuit, neque est de hoc sua scri-
ptura credendum, quia sic esset testis in causa propria,
& propterea nullam facit fidem, neque probat, ut per
10. And. in eam quid. de reg. iur. l. 6. Bal. in l. iurisiu-
randi in not. de testibus. & doc. communiter in d.
c. quoniam contra. ¶ Quinto posito, quod & relatio ab
assumptis & electis facta, & consequenter concessio
in emphyteosim ualuisse, atque ualeret, ¶ tamen illa
ex dictis magis peritorum reuocari potuit, ut in c. cau-
sam de proba. ibiq; habetur & i. c. proposuisti. cod. tit.
10. And. in tit. de homi. in §. 1. uerū. sed pone. cum
pluribus similibus, quæ allegat Felin. l. d. c. proposuisti.
Sed in casu nostro constat per plures testes examina-
tos pro parte dicti domini Prioris, qui sunt peritiores
illis, qui fuerunt ab ipsis delegatis assumpti, quod res
erat maioris pretij, & redditus, neque tunc ecclesie
uile, & expēdiens erat rē sic in emphyteosim perpetu-
um concedere, ergo concessio, seu alienatio reuo-
cari, & retractari debuit, ac debet. Nec obstant testes
pro parte Petri examinati, qui conantur deponere cō-
cessionem nunc fuisse in euidentem ecclesie utilitatē
factam, & relationem ab illis duobus electis, atque as-
sumptis factam fuisse ueram, & iustam, quoniam illo-
rum depositione nō obstante, in hoc testibus pro par-
te domini Prioris examinatis magis est standum, quā
illi testes sunt nobiliores, ditiores, maiorisq; auctori-
tatis, & in dubio standum est testibus maiorem au-
thoritatem habentibus, ditioribus, atque nobiliori-
bus, ut habetur per doc. ibiq; Felin. in c. in nostra. per
illum textum de testibus. Bal. in l. testium. C. cod. l. 3.
§. de cog. & l. ob carmen. ff. de testibus. Præterea ¶ cū
ex dictis testibus pro parte domini Prioris examinatorū
constat de enormi damno, & magnaq; læsione ipsius
ecclesie, cū ex eorum dictis appareat rē esse maioris
numeri debularum, item tpe cōcessionis longē ma-
iori pretij, ac maiorem canonē mereri, & ipsos testes,
si res eorum notitiā peruenisset, q̄ ecclesia rem illam
in emphyteosim cōcedere uoluisset, maiorem fuisse
damnum personam, sequitur, q̄ posito cōcessionem
in se reuocasse, salte ecclesia aduersus illam in integrū
restitu debet, ut in c. 1. de integ. resti. c. ad audiē-
tiam ubi doc. & gl. de rebus eccle. non alien. Nec ¶ fu-
turo priori ad petendam restitutionem tempus cu-
rrent, nisi post mortem prioris, qui cōcessit, ut in c. 1.
de integ. restitutio. in 6. & habet in c. 1. de præscrip-
tione. per Abb. & alios in d. c. 1. extra de integ. restitut. &

ex his uidetur concludendum esse ad fauorem dicti
do. Prioris contra præfatum Petrum reum cōuentū,
ut is ad restitutionē dictæ rei teneatur, prout in libel-
lo continetur. ¶ Præmissis tñ omnibus non obstantibus,
contrariam opinionem de iure ueritorem esse ar-
bitror, q̄ Petrus sit omnino à petitione ipsius do. Prioris
absoluendus, & Prior tanquam temerē litigans in
expensis condemnandus. Ad qd̄ dicendum moueor
13 primo, quia ¶ res ecclesie, quæ regulariter est prohibi-
ta alienari, potest in quibusdam casibus à iure specifi-
catis, & cum solemnitate à iure requisita alienari, ut
in c. sine exceptione. 12. q. 2. & per gl. summā ibi. c.
nulli. cum ibi not. extra de rebus eccle. nō alien. & in
c. 1. cod. tit. in 6. & inter alios casus unus est, quādo de
euidenti ecclesie utilitate ageretur. c. ut super. in fi. de
rebus eccle. non alien. d. c. sine exceptione. cum not.
per gl. d. summā. Et in hoc differt ecclesia à pupillo,
ut uoluit gl. per illum tex. & ibi Bart. in l. si fundus. ff.
de rebus eorum. & ¶ ideo res ecclesie minus utilis,
seu sterilis potest concedi in emphyteosim et perpe-
tuam, ut ad hæredes quoq; extraneos transeat, ut me-
lioretur, uel ad culturam reducat, ut in c. ad aures.
ubi plenē habetur, de rebus eccle. non alien. dūmodo
tempore concessionis solemnitas à iure requisita in-
terueniat, ut ibi not. ¶ tantum, q̄ postquam opera,
15 & cultura, seu impenſa emphyteotæ fuerit ad culturā
reducta, ac utilis, & fertilis effecta, non potest per præ-
latum auferri, nec pensio augeri, nec onus aliqd̄ ipsi
emphyteotæ imponi, ne is ex suo beneficio damnum
consequi dicatur, cum beneficio nos iuari, non aut
decipi oporteat. c. 1. de commoda. alioquin platus de
cupiditatis, & auaritiæ crimine redargui posset, quod
est summē notandum secundum doc. in d. c. ad aures.
& Bar. in l. quicumque. C. de omni agro defer. contra
auaros, & cupidos huius tempestatis prælatos, q̄ quo-
tidie quæruunt colonos, & emphyteotas suos reb. ipsis
cōcessis priuare, postquā eorū expensis, & opera fue-
runt melioratæ. Sed in casu, de quo agitur, concessio
in emphyteosim Andree facta fuit de re sterili, mi-
nusq; utili, & vt ex re maiorem ecclesia cōsequeretur
utilitatē, & sic in euidentem ecclesie utilitatē, ut tpe
concessionis tunc per dños iudices cōmissarios habi-
ta prius à uiris prouidis, & honestis informatione fuit
cognitum, & declaratum, & postea per plures testes
in præſenti causā ad fauor dicti Petri examinatos fuit
probatum, quibus in hoc standū est, ad ea, quæ haben-
tur in dicta constitutione Pauli Veneti, in d. cap. sine
exceptione. in d. cap. nulli. & in d. c. 1. de rebus eccle.
non alienan. in 6. ergo concessio huiusmodi de iure
ualida dici debet, ex quo facta fuit ex causa iusta, & le-
gitima, & cum solemnitate debita, & à iure requisita,
uidelicet cum decreto, & auctoritate Reueren-
dissimi domini Legati de latere, seu suorum iudi-
cum delegatorum, quibus causa huius concessionis,
siue alienationis fuit specialiter commissā, item cum
causæ cognitione, & interuenientibus tractatibus,
seu subhallationibus à iure requisitis, ut patet in pro-
cessu coram dictis iudicibus delegatis facto, iuxta ea,
quæ habentur in d. c. sine exceptione. in c. 1. & 2. de
his, quæ fiunt à præla. sine consensu cap. in dicta con-
stitutione Pauli. Præterea dicta res postea ad manus
dicti Petri peruenit ex titu. emptionis, & diuisionis
cum licentia, ac mediante inuestitura, & concessio-
ne domini Prioris dictæ ecclesie sancti Leonardi,
¶ qui absque alia solemnitate, & cognitione causæ,
16 ac decreto superioris potuit dictam rem in emphy-
teosim concedere Andree patri dicti Petri, tanquam
rem solitam ita concedi, ad ea, quæ habentur in d. c.
ut super in principio, per Bart. & alios. in auth. qui rē.
C. de sacrosan. eccle. & not. in c. 1. extra de feudis. ac

- etiam habetur in dicta constitutione Pauli Veneti.
- 17 Et tres solita sic concedi dicitur, quando et semel sic fuisset concessa. arg. tex. cum ibi not. per Bar. & alios in l. mela. §. sed si alimenta. ff. de alimē. & cib. legat. cum sim. ¶ Sed quoniam tota vis presentis consultationis consistit in respondendo ijs, quæ supra in contrarium fuerunt adducta: ex quibus responsionibus clarissime de bono iure dicti Petri, & de non iure ipsius D. Prioris agentis constabit, ideo ad responsiones obiectorum deuenio. Et primo non obstat, quod non habita fuerit causæ cognitio, & de iusta causa, ac ualore, & estimatione rei non constiterit, propterea quia duo ex tribus electis, tertio absente, & non monito, neque citato solum retulerunt, quo casu relatio fuit nulla, & inuolida. cū oēs debuerint esse presentes, vel saltem citati, & moniti, ad hoc, ut maiori parti stetur, ad tradita in d. l. duo. ex tribus. in d. l. si in tres. & in d. c. fin. cum sim. quod est potissimum partis aduersæ fundamentum: quia respondetur primo, quod contrarium procedit in pluribus arbitris, & iudicibus, in quibus magis obest absentia, & contemptus unus, quam illius contradictio, & in quibus non habet locum regula illa, quod potest fieri aliquo inuito multo magis illo ignorante iuxta. l. qui potest. ff. de reg. iuris. in alijs uero, potest etiam in dictis casibus, ac etiam in alijs notatis per glossam. in d. l. si in tres inter quos casus noster non reperitur, dicta regula firma, remanet, ut inquit glossa. in d. l. si in tres. In casu igitur nostro, quod quando sunt plures testes qui ad aliquid probandum assumuntur, regula illa locum habere dicitur, & consequenter si sint tres, uel plures, stabitur dicto duorum, uel trium, & maioris partis, absque eo, quod alij deponant, seu fuerint uocati, quoniam in ore duorum, uel trium stat omne uerbum. l. ubi numerus. de testibus. cap. in omni. extra cod. tit. c. nouit. de iudic. & cap. cum effes. de testament. cum similib. & quia in testibus locum non habet ratio, de qua in d. l. si in tres. uidelicet quod unus possit alios in suam sententiam trahere, nam testes separatim, & secretè ab alijs testibus, et si citati non fuerint, ac separatim à partibus sunt examinandi, non autem simul, ut habetur in cap. 1. & in c. tuis questionibus per Felinū, & alios de testibus, & est gl. quam sequuntur Doctores. in c. venerabilis. extra de testib. alioquin eorum depositio non valeret, ut in dictis iuribus habetur. Et sic alia, & diuersa ratio est in testibus, quā in arbitris, & iudicibus, & propterea diuersum quoque ius ceteri debet. ¶ Quod autem in casu nostro, qui pro informatione iudicium delegatorum fuerunt assumpti, fuerint testes, constat in primis ex tenore dictæ constitutionis Pauli Veneti, cuius occasione illi fuerunt super informatione facienda assumpti, in qua pro forma datur, quod testes, & probationes super narratorum veritate recipiant, ex quibus uerbis constat illos fore testes, & non iudices, neque arbitros, & uerba rescriptorum sunt propriè intelligenda. argum. c. Rodolphus. c. capitulum S. Crucis. & c. si de rescriptis. cum sim. item quia illi, qui inducuntur, seu assumuntur ad deponendum, seu informandum iudicē super ualore, qualitate, & estimatione rei, propriè testes esse dicuntur, & in illis iura loquētia de testibus locum habent ad tradita per Doctores, maxime Fely. in c. cum causam. per illum textū de testibus. Præterea hi tres electi, & assumpti pro informatione iudicū non possunt dici iudices delegati, quoniam cum fuerint assumpti, & electi per iudices delegatos, & commensarios Reuerendissimi Legati, sequitur, quod iudices delegati dici nequeunt, quia delegati iudices, qui illos elegerunt, erant iudices delegati inferioris, & non Papæ, nec Principis, qui alios subdelegare non potuerunt, cum hoc in solo Principis

delegato sit speciale. l. à indice. c. de iudic. l. is. & c. fin. de offic. delegat. cum similib. ¶ sunt etiam dici arbitri iuris, nec uoluntatis arbitri quicunque de consensu ambarum uidelicet ex compromisso, & non ex monitis dicis officio eliguntur, ut per totum. ff. de arbitris. & probatur in c. suspicionis. & in c. fionum. in fi. de offi. deleg. in c. cum specum parati. de appellat. cum similib. ¶ Cum ita itaque ipsos fuisset testes, & non arbitros, quamuis in aliquibus paucis tamen dicibus conueniant, iuxta ea, quæ habentur in d. c. propositi. per nota. per Bartolam tracta. de testibus. si dicamus istos assumptos, & ut peritos eligi debuisset, ac fuisset ita loquantur doctores, & Bartolus in loci allegatis. Sed, ut dictum fuit, hi in casu non electi, & induci non ut arbitri, nec ut iudices periti ad effectum, ut de peritia artis suæ: quales sunt agrimensores, & similes, ergo, si si relatio horum fuit nulla, utique non ratione hoc contingit, nisi quia illi duo, testis, & non citato, retulerunt, ut inquit aduersariamen non fuit probatum, neque ex actis fiat, in quibus simpliciter dicitur, quod duo electi retulerunt. Vnde ad hoc, ut actus, & leat, debet intelligi, & præsumi illum tertium se presentem, uel requisitum, quo casu relatio. Et quamuis ex actis hæc non constet, diuturnitate temporis præsumi debent, & cum relatio, & ea, quæ ab ipsis iudicibus degebant, ad utilitatem ecclesiæ fierent, ut in eorum dictis iudicibus delegatis appareat, habentur plenè per Doctores, & maxime in cap. Albericus. de testibus. in c. si cur. de in c. quoniam contra de probationib. & per in l. sciendum. ff. de uerborum obligatio. in aliena. §. i. ff. de acquir. hæreditat. uel tate temporis solemnitas extrinseca præsumit diuturnitas temporis, seu longum tempus, quod effectum esse dicitur tempus decem annorum dicitur per Fely. in d. c. Albericus. in finalibus & in locis proximè allegatis. Præterea potius concessio, quod hi possint dici periti, & ut periti negari tamen non potest, quin magis testibus iudicibus, & arbitris equiparentur, ut expressè paret: item quia periti potius dicuntur, & ut testes, quam iudices, seu arbitri, ut in d. c. fuisti. & in dicto cap. causam. de probationibus nota. & in dicto cap. cum causam. ergo de testibus magis est iudicandum, quam ut de iudicibus & arbitris. argumento. l. i. §. si quis seruus possit. & cap. translatio. de constitutionibus. ¶ Ad hæc, quod posito etiam, quod hi essent alij periti, & consequenter eorum relatio potius magis peritorum reuocari, ut Doctores concludunt in dicto cap. propositi. cum similib. supra allegatis, tamen dico, quod in nostro relatio illorum fuit confirmata per plures de dignos testes pro parte Petri examinatos relatione, & ad fauorem relationis dictorum proptor melius concludere non possent, & ideo iudex, qui de causâ cognoscit, perperam testis, ad cuius officium benè cuncta rimari debet in c. iudicantem. §. 2. quæstio. 5. & dicta. & c. ¶ nes testium diligenter cōsiderare. l. 3. ff. de testib. obstant depositiones testium pro parte doctorum fuisset falsam, quia dicta illorum non cōtrario, quoniam si rectè piderent, potius

prædictum confirmant, atque corroborant, ut in margi-
ne depositionum dictorum fuit notatum, & ru-
bricatum, quia se remittunt ad vicinos, & rusti-
cos, & in quos res sita est, & vicini, ac rustici fuerunt
ad fidei dicti Petri, & ad corroboracionem dictæ rela-
tionis examinati, ergo dicta illorum debent coniun-
gi, & eodem cum dictis testium p parte d. Prioris exa-
minati, & cogniti, & testes d. Prioris ad infor-
mationem, & cognicionem testium dicti Petri se referant
arg. ut in auth. si quis in aliquo. cum materia. C. de
edict. in l. omnes. C. de quadrien. præscrip. tñ quia
testes d. Prioris sunt singulares, & generales, neque
conclusio concludunt, nec ita bonâ dicti sui rationem
reddunt, sicut illi, qui retulerunt, & sicut testes p par-
te dicti Petri examinati, ut ex eorū lectione clarissi-
me colligitur, quibus specialiter non inuito, quia ni-
mirum longum esset, & diligens procurator dicti Petri
rubricata dicta orum testium ad amicum oia consi-
deravit, & arguit. ¶ Sed esto, q testes ipsius d. Prio-
ris concludunt contra relationem à dictis assumptis
factâ deponit, tamen dico, q relatio supradicta pp
hoc non debet recitari, nec ab ea in hac cā est receden-
dum, cum illa habeat pro se rem iudicatâ, & p sniam
iudicium confirmata fuerit, & in dubio pro illa est p-
sumendum, si una in dubio pro decreto, & snia iudi-
cis est psumenda, ut hñ per glossâ, & doctores in d. c.
qñ contra, & in rubr. de appellatio. & in d. c. Alber-
tus de testibus, & c. bone. de elect. cum si. Et occasio-
nis de testibus, & c. bone. de elect. cum si. Et occasio-
nis de testibus in presenti causa deponentium contra re-
lationem prædictam, & concessione in emphyteosim
factâ non debet relatio, & concessio reuocari, qñ p
Prioris hoc non fuit petitum, neque ad hoc principaliter
tenuit. Sed alia est intentio Prioris agentis in suo
libello, in quo petitur, hoc est rei uendicionem cõ-
tra prius Petri possessorem intentasse dicitur, ut
ex eorū libelli patet, iuxta no. in l. i. ff. de eden. & in
l. in rem. cum in rem. & l. in rem. cum ibi no. ff. de rei
uendicio. Et index super non deductis, & non peti-
tis in libello indicare non pōt, & si aliqua per uia ex-
ceptionis, & replicationis fuissent in iudicio deducta
iuxta no. in c. i. de except. & in c. 2. de ordin. cognit.
l. si uisus sit familiaris hereticus. c. licet heli. de sumo-
nia. & quibus, & quando, de accusatio. & faciunt no-
te per glossâ fin. & doctores in c. Odoardus. in fina-
li. de solut. & per Imolam, & alios in c. dilecti. de
emp. de reud. ubi bona est responsio dicere, ad hoc
non inueniuntur, neque hoc fuit petitum. ¶ Præterea,
& manifestum est, ut relatio peritorum reuocari pos-
sit, & sequitur, q petitores contrariū deposuerint, q
ad depositionem, & relationem magis peritorū relatio
peritorum, & snia secundum eā lata possunt reuoca-
ri, & conuincere, ut uolūt doctores in d. c. proposuisti.
ubi lateo, & alij. Requiritur ergo, q de hac qualita-
te contra, q illi, qui dñum retulerunt, & p relationem
peritorū deposuerunt, fuerint peritores, alioquin
fuerunt primæ relationi, secundū quā esset iudicatū,
quia non cōfaret de dicto magis peritorū. Sicut in si-
mili dicitur, q qñ lex ab honestis, & fide dignis testi-
bus, & a testibus oī exceptione maioribus aliquid p-
bent requirit, ad hoc, ut illud ita probari dicatur, dñ
capitulari, illos testes fuisse tales, & p alios testes qua-
libet probari, alioquin illud eo modo, quo lex
requirit probari non diceretur, ut hñ per Bar. in l. i. §.
si quis in ult. col. ff. quemad. testam. aper. & fa-
ciunt no. per Bar. in l. i. §. i. ff. ne quid in flum. pub. &
in l. de p. & docere. ff. de ui bon. rap. & clemen. quia
contingit, & ut aut. de religio. domi. & ad proban-
dam tunc talem qualitatem testium, duo testes rati
non sufficiunt, ut uoluit Ang. in authen. quomodo

opor. episc. in §. quanta. Sed in casu nostro nō apparet,
nec capitularum fuit, neque probatū per alios testes
q testes pro parte prioris examinati fuerint peritio-
res illis, qui retulerunt, & ex quorum dictis iudices
delegati informati fuerunt, ergo &c. & hæc est uera,
& concludens responsio. ¶ Non obstat, q t relatio p-
dicta fuerit & nulla ex eo, quod facta fuit absq; cita-
tione alicuius, seu eorum, quorum intererat, uel inte-
resse poterat. l. de unoquoq; ff. de re iudi. clem. pasto-
ralis. §. ceterum. eod. titu. c. licet episcopus. de præbē.
in 6. l. i. & per totū. C. quomodo, & qñ iud. cum sim.
Quia respondetur primo, q per citationem perempto-
riæ factam ad ualvas ecclesiæ, & in locis publicis per
uocem præconis oēs, & singuli, quorū intererat, cita-
ti dicuntur ad omnes, & singulos actus coram delega-
tis factos, ut ex tenore citationis cōstat, iuncta cle. 1.
de iudicijs, cum ijs, quæ habentur in auth. qui semel.
cum gl. in uer. paucis. ibiq; Bal. & alij. C. quomodo, &
quando iudex. & faciunt ea, quæ habentur per cano-
nistas in c. 2. de constitut. Secundo respondetur, t q
vbicunque aliquid est pro informatione solius iudi-
cis probandum, tunc sufficit, q qualiter qualiter iudi-
ci fiat fides absque citatione alicuius, & iuris ordine
et non seruato, & de per se, & secundum quod erit in-
formatus iudex, ita pronuntiabit. Cyn. in l. 2. in 4. q.
princ. ibi secundo queritur. in 1. col. C. quæ sit lōga
consuetud. & facit id, quod uoluit Bar. in l. i. C. quor.
bono. & Paul. de Castr. in consi. 3. secundū numerum
meum incip. in cā pendente, seu mota, quæ uertitur
coram Vicario Potestatis ciuitatis Bergomi. ¶ Con-
siderandum est et, t q non statuit sententiæ maioris
partis arbitrorū eo casu, quo oēs non sint pñtes, uel
salte absētes fuerunt citati, ut hñ in d. c. fi. de arbi. in 6.
& in d. l. si in tres. cum alijs, quando omnes arbitriū,
seu compromissum receperint, ut est tex. in l. item si
vnus. §. i. ff. de arbit. ibi si plures sunt, qui arbitrium in
se receperunt, nemo vnus cogendus erit sniam dice-
re, & in l. pedius. in si. ff. eo. ubi si in Titium, & Sciu fue-
rit compromissum, & ambo illud receperint, titiusq;
sniam tulerit, snia non tenet, quia non ut recepit, sen-
tentia dixit. Ergo inferitur, q si non omnes recepisset
staretur snia maioris partis, & illorū, qui arbitrium re-
cepissent, ut est de mente gl. in d. l. item si vnus. §. i. &
in d. l. pedius. in ult. glo. Cum itaque in casu nostro
non omnes assumpti pro informatione iudicū offi-
cium referendi receperint, sed duo tñ ex tribus, quo-
rū relatio fuit recepta, & à iudicibus approbata, erit il-
lorum relationi stādum, quoniam t sicut dicimus in
arbitris, q compromissum, & electio de eis facta effe-
ctum non habet, nisi ipsi arbitri arbitrium, seu com-
promissum in se receperint, quia hæc res libera, & ab-
soluta est, et extra iurisdictionis necessitatem posita,
ut est tex. in l. 3. §. tam et si. et in l. si cum dies. §. si qs. ff.
de arbit. ita et magis in pluribus electis à iudice ad se
informandum est dicendum. Priores tamen respon-
siones plus placent. ¶ Non obstat tertium fundamen-
tum de cōstitutione Pauli Veneti Papæ II. quia respō-
detur, non fuisse illi constitutioni contrafactum, qui
nimmo illius forma, secundum quod fuerat ipsis de-
legatis iniunctum, et mandatum, fuit obseruata, ut
ex prædictis constat, ergo non est locus restitutioni
rei ultra alias poenas ibi contentas. Præterea tilla, quæ
in poenam contrafacientis sunt per illam constitutio-
nem inducta, locum habent contra eum, qui dolo,
fraude, ac scienter alienationem rei ecclesiæ non ser-
uata forma ibi tradita procurauit, ut clarè ex uerbis
eius cōstitutionis colligitur, ergo ad alias personas,
et cōsequenter in casu nostro ad personam Petri tra-
hi non debent, quia cum illa constitutio sit poenalis,
et qdiosa, non debet extendi. c. odia. de reg. iur. in 6. et

l. cum qdā. ff. de libe. et posthū. Vel melius dicendū est, qdāro, sed non concessio, qdā dictus Petrus, contra quem rei uendicatione agitur, teneretur rem unā cū fructibus restituere iuxta l. cum in rem. ff. de rei uendica. ¶ non tamen teneretur rem cum melioramentis restituere, illaq; perdere propter eius, & auctoris sui bonam fidem, quae ratione tituli praesumitur, ut habetur in c. uigilanti. & in c. si diligenti. de prescrip. & per Abbatem, & Anto. in c. gravis. de restitu. spo. liatorum. l. si fundi. l. sumptus. & l. Iulianus. cū ibi no. ff. de rei uend. & not. in §. si quis a non domino. Insti. de rerum diuisio. ¶ Et in terminis in ecclesia, qd in casu, quo ipsa in contractu locationis, & emphyteosis fuisset laesa, & sic ea esset in integrum restituenda, si biq; res reddenda, melioramentorum, & sumptuū conductoris ratio habeatur, illaq; conductori debeatur, non aut ecclesiae acquirantur, quinimmo et in casu, quo restitutio esset omnino ecclesiae faciēda, qd conductor possit retentione uti, donec sibi de melioramentis fuerit satisfactum, est tex. notab. ibiq; Anto. Abb. & omnes in c. i. in fi. de integ. resti. & in c. ad audiē. tiam. de rebus eccle. non alienan. quia ¶ non decet ecclesiam cum aliena iactura locupletari, & ipsa, quae est auctrix, & cultrix iustitiae, non det pati aliquid iniquū alteri fieri, ut in c. i. de alie. feudi. Et ideo quamuis cōtrahentibus se inuicem decipere liceat, quia haec est propriē natura, & substantia contractus emptionis, ut dicitur in l. si uoluntate. C. de rescin. uend. l. item si pretio. ff. loca. l. in causā. §. idem. ff. de minori. tamē ecclesiae in suis contractibus alium et re ipsa decipere non licet, quoniam non debet cum alterius damno locupletari, ut per glosam in §. hoc ius. ro. q. i. ¶ Non obstat quantum fundamentum, dum dicebatur, qd de aliqua relatione p ipsos assumptos facta nō constat, quoniam scriptura notarij, qui fuit de relatione rogatus, non probat, ex quo nō cōstat de commissione illi facta, nec de receptione personae suae, qd is a iudicibus delegatis fuerit ad scribenda acta deputatus iuxta ea, quae habentur in d. c. quoniam contra. Et consequenter, stante hoc fundamento, nihil dicitur apparere, per quod cōcessio facta Andreae primo conductori, & emphyteotae possit substineri, ut latius supra dictum est: quia responderi potest, notoriū esse, publicum, ac manifestum de consuetudine contraria, & de stylo cuiuslibet curie, qd notarij maximē in ijs, quae sunt de iurisdictione uoluntaria, ipsi sunt de commissionibus sibi a iudicibus factis rogati. Et propterea absque eo, qd de huiusmodi stylo, & consuetudine probatum fuerit, satis de illis iudici, ut iudici cōstare dē, etiam si non allegaretur talis consuetudo, & stylus: & tanto magis si allegarentur, ut haberetur per scriben. in clem. appellanti. de appell. & per Anto. & Abbatem post Innoc. in c. praeterea. de dila. & in c. ex parte. il. i. de appella. Vel secundo responderi pōt ex ijs, ¶ que uoluit Bar. in l. ex sententia. uer. induco istā legem. ff. de testam. tute. & sequitur Ang. in repetit. l. sciendum. ibiq; Alex. in 2. col. ff. de uerb. oblig. quia de commissione alicuius actus facta ipsi notario pōt ipse notarius esse rogatus, & maximē in ijs, quae sunt de iurisdictione uoluntaria. argumento. l. domitius. cum ibi nota. per glosam. ff. de testamen. & est text. in athen. de tabellio. collatio. 4. cum ibi plenē not. per glosam. Illud autem, quod habetur in d. c. quoniam contra, procedit in ijs, quae sunt de iurisdictione contentiosa, & in quibus ordo iuris seruatur. ¶ Quinto fundamento ex praedictis responsum fuisse patet, nā & si per testes domini Prioris probatum fuisse dicetur, qd concessio in emphyteosim non fuerit facta in utilitatem ecclesiae, sed potius in damnum, tamen illis non est credendum, cum non fuerit probatum ip

fos fuisse magis peritos, neque etiam nobiliores, quinimmo pro parte dicti Petri etiam nobiles, & honesti fuerint examinati, tractatur de informando iudicem, non de nobilitate, & dignitate testium, sed eorum peritiam, an de negotio melius informati, magis esse possint, ut probatur in d. c. propositum. sam. de testibus. iunctis ijs, quae habentur de uerb. signifi. Sed in casu nostro constat fuisse peritiores, quoniam ut periti, & praesumpti, atque electi, & eorum industria, & industria approbata, item alii testes pro parte tri examinati melius, ac magis concludunt, ut supra dixi, ergo &c. ¶ Praeterea per testes domini Prioris concluderent, optinerent, tamen propter hoc relatio, & concessio cognitione, & solennitate a iure requiritur, uocari non deberet, quia pro parte domini ad hoc non agitur, neque petitur, qd ecclesiam ipsius laesionem aduersus relationem praedictam in integrum restitueretur, ut supra dicta fuerunt. ¶ Ultimo ¶ Prioris uendicatione, & dicendo ecclesiam esse praesupponit nullum dominum speculare, & res eam conuentum, & consequenter contra ipso iure nullam fuisse. c. i. de reb. eccl. in 6. c. nulli. extra cod. titu. & d. c. sine excep. enim aliqua fuisset, & ualida, quamuis reuocata ex ea ius, & dominium utile in emphyteosin translatum iuxta ea, quae habentur in l. 3. §. ff. de acquir. possessio. in l. si ut certo. §. si hiculum. ff. commoda. & in d. c. ad audiē. tiam, qui restitutionem in integrum petens contractum, praesupponit contractum non quā restitutum in integrum non ualere, c. i. de integ. restitutio. & in d. c. ad audiē. & est tex. in l. in causā. §. Pomponius. in l. ibique glo. ff. de minorib. & l. 3. ff. rem. Et sic Prior esset sibi met contrarius, quoniam actus ualeat, & non ualeat, sunt contrariae petendo in hoc iudicio restitutionem, non reddens. l. i. C. de furtis. l. ubi repugnantia. ff. de acquir. & habetur plenē per Bartolum in l. naturalis. hil commune. ff. de acquir. possessio. in l. 1. de integ. restitutio. & ex alijs, quae possent excogitari, cludo partes domini iudicis esse debere in alio do praefatum Petrum a petitione dicti domini ris, qui cum temere litigauerit, est in expensis nandus, iuribus uulgaribus. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Emptionis, & uenditionis contractus est, quando aliquid emittitur, & pretium certum. Licet contrahentes emptionem, & uenditionem exprime minauerint, nu. 8.
- 2 Vsum fructus, & usus rei uendi potest.
- 3 Pretij solutio in incertum tempus mortis collata emptionem non alterat, quin dicatur emptio.
- 4 Pretij solutio in contractu emptionis potest in diem, & prorogari, atque differri.
- 5 Emptionis, & uenditionis contractus, in quo aut legitimum iusti pretij, aut dolus quoquomodo interuenit, & uel respectu uel rescindendus. Et an referat, an laeso ab initio, nel expostio interuenit. num. 24. & 25.
- 7 Precarie contractus quando, & quis dicatur, et quid p in ea dari, et cōcedi possit ad hoc, ut contra alium ualeat.
- 9 Emptionis, & uenditionis nominatio quandoque uenditionis necessario non inserit.
- 10 Vsum fructum emens ex eo, quod celebrato contractu mortuus fuerit, laesus dici non potest.